

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συγγραμμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχάτην παιδαγωγικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ἡμῶν ὑψηλῆς καί ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρετῶν καί χρησιμῶτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἑξαμηνιαίου : Ἑξαμηνιαίου :
 Ἑτήσιος δρ. 8,— Ἑτήσιος φρ. 10,—
 Ἐξαμηνιαίος 4,50 Ἐξαμηνιαίος 5,50
 Τριμηνιαίος 2,50 Τριμηνιαίος 3,—
 Ἀἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ἸΑΡΥΦΗ Τῆ 1879
 ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσπέρ. λ. 10. Ἑσπέρ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον λστ. 25
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὁδὸς Εὐρυκίδου ἀρ. 38, κατὰ τὸ Βασιλειῶν

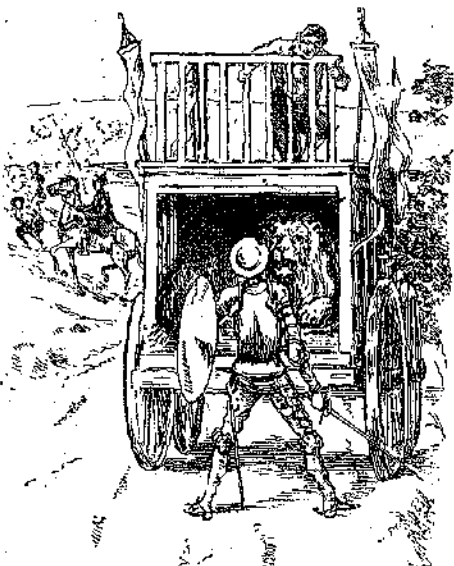
Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος Ἐν Ἀθήναις, 9 Ἰουνίου 1912 Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 28

Ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΚΟΝ ΜΥΣΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ Μ. CERVANTES]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια)

Ἐκπληκτος διὰ τὴν ἀπρόοπτον αὐτὴν ἐπίσκεψιν, ὁ λέων ἐστράφη, ἐπέδειξε μ' ἓνα ταυσαδὸν ὄλον τοῦ τὸ ἀνάστημα, ἤνοιξε τὸ φοβερὸν τοῦ στόμα, ἐχασμήθη ἀποκαλύπτων τὰ τεράστια δόντια του, ἐβγαλεν ὄλον τοῦ τὸ κεφάλι ἐξω ἀπὸ τὸν κλωβὸν καὶ τὸν ἐκύτταξε μὲ δύο μάτια σὰν ἀναμμένα κάρβουνα, ἱκανὰ νὰ προξενήσουσιν τρόμον καὶ εἰς τὸν πλέον ἀτρόμητον. Ἄλλ' ὁ Δὸν Κιχώτης, χωρὶς νὰ ὀκισθῶσιν οὔτε βήμα, ἠτένιζε τὸν λέοντα μὲ προσοχὴν. Ἡ μὴν του ἐπιθυμία ἦτο νὰ ἐφορμήσῃ τὸ θηρίον ἀναντίον τῆς καὶ νάρχησιν ἢ μεταξὺ τῶν πάλῃ χωρὶς ἄλλην ἀναβολήν.

Ἐκπληκτος ὁ λέων διὰ τὴν ἀπρόοπτον ἐπίσκεψιν... (Σελ. 241, στ. α')

Ὁ λέων περιέφερον ὀλίγας ἀκόμη στιγμὰς τὸ βλέμμα τριγύρω του, ἔπειτα, χωρὶς νάνησυχῆσιν περισσότερο διὰ τὸν ξένον ἐκείνον, τῷ ἐστρέψεν ἠδύχως τὴν ράχη καὶ ἐξηπλώθη, ὅπως ἦτο πρὶν, εἰς τὸ βάθος τοῦ κλωβοῦ, μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἀδιαφορίαν τοῦ κόσμου.

Ὁ Δὸν Κιχώτης, φοβερὰ ἀπογοητευμένος, διέταξε τὸν φύλακα νὰ κεντήσῃ τὸν βελὸν ἐκείνον μ' ἓνα μακρὸ κοντάρι καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἐξέλθῃ διὰ τῆς βίαις ἀπὸ τὸν κλωβόν. Ἄλλ' ὁ φύλαξ ἀπεκρίθη:

—Ὅχι, κύριε, μὴ μοῦ γυρεύετε τε-

τοιο πράγμα! Ἄν τὸ ἔκαμνα, θὰ ἦταν ὡς νὰ ἐξωφλοῦσα μὲ τὴν ζωὴν. Μὴ σπρώχνετε τὰ πράγματα περισσότερο, σὰς ἐξορκίζω, κύριε! Πρὸς τὸ παρὸν εὐχαριστηθῆτε μὲ αὐτὸ πῦρ ἐλάματε. Ἡ πόρτα τοῦ κλωβοῦ εἶνε ἀνοικτὴ. Βλέπετε ὅτι ὁ ἐχθρὸς δὲν τολμᾷ νὰ σὰς κυττάξῃ κατὰ πρόσωπον. Ἡ ντροπὴ γι' αὐτὸν τὸ δειλὸν, ἢ δόξ' ἔχει σὰς τὸν ἀνδρείον!

—Ἀλήθεια, παρεξέχθη ὁ Δὸν Κιχώτης. Τότε λοιπὸν, καλὴ μου φίλε, κλείσε τὴν θύραν τοῦ κλωβοῦ καὶ γράφε μου μίαν ἐκθεσιν, πιστοποιοῦσαν αὐτὸ ποῦ με εἶδες σήμερα νὰ κάμνω, ἐνφ' ἔγωγε θὰ νεύσω εἰς τοὺς ἄλλους ποῦ ἐβουγαν, διτι εἴμποροῦν τώρα νὰ πλησιάσουν.

Ὁ φύλαξ ὑπήκουσε προθύμως, ἐκλείσε τὴν θύραν τοῦ κλωβοῦ καὶ ἤρχισε νὰ συντάσῃ τὸ πιστοποιητικόν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δὸν Κιχώτης ἔδεξε τὸ μαντήλι του εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δόρατός του, τὸ ἔσεισεν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐφώναξε δυνατὰ.

Ὁ Δὸν Διέγος, ὁ Σάντος καὶ ὁ ἀμαζᾶς μὲ τὰ μουλάρια του, ἰδόντες τὸ σῆμα καὶ ἀκούσαντες τὰς φωνὰς, ἐσπευσαν νὰ ἐπανέλθουν, ἀλλ' ἀκόμη μὲ κάποιον δισταγμὸν. Ἡ ἐκπληξὶς τῶν ὑπῆρχε μεγάλη ὅταν ἔμαθον τὰ διατρέξαντα. Ὁ φύλαξ προσεπάθησε νὰ ἐξάρῃ ὅσον ἠμποροῦσε τὴν ἀνδρείαν τοῦ Δὸν Κιχώτου καὶ τὴν δειλίαν τοῦ λέοντος, λέγων, μεταξὺ τῶν

ἄλλων, ὅτι τὸ θηρίον ἐτρόμαξε τόσο πολύ καὶ μὲ τὴν θέαν μόνον τοῦ Δὸν Κιχώτου, ὥστε μὲ κανένα τρόπον δὲν ἠμπούσαν νὰ τὸ κάμουν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν κλωβόν, διὰ νὰ μετρηθῇ μὲ τὸν ἥσυχον.

Ὁ Δὸν Κιχώτης διέταξε τὸν Σάντος νὰ δώσῃ εἰς τὸν φύλακα καὶ εἰς τὸν ὀδηγὸν ἀπὸ ἓνα δουκάτον, ὡς ἀποζημιωσὶν διὰ τὴν χρονοτριβὴν, εἰς τὴν ὀκειάν τοῦς εἶχεν ὑπαβάλῃ. Ἐκείνοι τὴν ὑχάριστῆσαν θερμῶς διὰ τὴν καλωσύνην του καὶ ἀπέηλθον εὐχόμενοι καλὸ καζεῖδι καὶ εἰς ἀνώτερα.

—Λοιπὸν, Σάντος, εἶπεν ὁ ἱππότης πρὸς τὸν ἱπποκόμον του, τί φρονεῖς γιὰ δὲν αὐτὰ;... Εἶδες τώρα, ὅτι καμμεῖα μαγεία δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ καταβάλῃ τὴν ἀληθινὴν ἀνδρείαν; Ὡ, ναί! Οἱ κακοὶ αὐτοὶ μάγοι εἴμποροῦν νὰ μεῦ κλέπτουν τὰς νίκας μου, μεταμορφοῦντες τὰ πάντα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ μοῦ ἀφαιρέσουν τὴν ἀκατανίκητον μεγαλοφυΐαν μου!

Ἰδόντες τὸ σῆμα καὶ ἀκούσαντες τὰς φωνὰς... (Σελ. 241, στ. β')

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÉS)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΑ' (Συνέχεια)

Την έβλεπον επάνω του κατά τον ίδιον τρόπον και μόλονότι φοβερά κουρασμένος, ανέλαβε με θάρρος την επίπονον ανάσταν.

Έβρασμα εφάνηξε:

—Κερλός, κράτα με! δέν βαστώ πιά!

Από τον τρόπον της, η κυρία Ζολλιέ σχεδόν έλιποθύμησε και τα δάκτυλά της έσφιγγαν νευρικά τον λαιμόν του Πέτρου μέχρι πνιγμού.

Ο Καργκασού ένόησε τον κίνδυνον συγχρόνως με τον Κερλός.

Μ' εύκνησιαν πιθανόν ο πρώτος άνεργήθη διά του σχοινίου και ύπεβάσταζε τον νεόν με το φορτίον του, ένθ' ο Κερλός έτραβούσεν από πάνω με όλην του την δύναμιν.

Συνενώσαντες τας προσπάθειας των, κατώρθωσαν να κάμουν τον Πέτρον νάνέλθη και τας τελευταίας βαθμίδας.

Ο Κερλός τον άγκάλιασε τότε και τον απέθεσεν επί του εξώστου της πρώρας, καθώς και την κυρίαν Ζολλιέ, λιπόθυμον έντελώς.

Επί πολλήν ώραν ο νεός ηοθμαινε, μη δυνάμενος να επανέρξη την άναπνοήν του· ο λαιμός του είχε μαυρίση, ο λαρυγξ του είχε πρησθή· όλίγον άκόμη και θα έτελειόνα...

—Λίγο έλειψ να σάς πνίξη αυτή η κυρία, τώ είπαν ο Κερλός, ο όποιος

«Κατώρθωσαν να κάμουν τον Πέτρον νάνέλθη...» (Σελ. 244, στ. α')

τον ύπεβάσταζε τώρα και τον έπεριποιείτο. Η Έλένη έπηγαυινόηρχετο από την λιπόθυμον μητέρα της εις τον μισοπνιγμένον σωτήρα της, με μεγάλον κόπον κρατούσα τα δάκρυα. Άλλ' ο Πέτρος την είχεν ήδη διδάξη, ότι τα δάκρυα είναι περιττά και δι' αυτό ήγωνίζετο να φανή θαρραλέα.

Έν τώ μεταξύ όλοι οι ναυαγοί άνεργήθησαν επί του πλοίου. Είς νεύμα του Πέτρου, ο όποιος συνήλθεν έλίγον, αλλά δέν ήμπορούσεν άκόμη να όμιλή, συνηρόύσθησαν περίξ του νεαρού των άρχηγού, διά τον όποιον ήρχισαν να αισθάνονται λατρείαν φανατικήν.

Η κυρία Ζολλιέ, υπό τα φιλήματα της κόρης της, ήνοιξε τέλος τους οφθαλμούς, και βλέπουσα ότι εύρισκετο σώα και υγιής επί μεγάλου πλοίου, συνήλθεν άμέσως, μη δυναμένη να πιστεύση άκόμη την εύτυχίαν της.

Δέν είχαν άδικον. Μήπως ή σωτήρια των δέν ήτο ως εκ θαύματος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ' ΠΛΗΡΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Νεκροί ή μεθυμένοι;

Έν τώ μεταξύ οι σωθέντες ναυαγοί εκότταζαν ελόγυρά των.

Πέντε ναύται, εξηλωμένοι εις το πρόσ την πρώραν άκρον του καταστρώματος, έφαινοντο κοιμώμενοι βαθέως. Άλλοι δύο κατέκειντο όμοίως εις το μέσον. Κανείς άλλος δέν έφαινετο.

—Καλέ, στοιχειωμένο είνε αυτό το καράβι; είπεν ο Πέτρος· για να ίδουμε!.. περιεργο πράγμα!

Ο Κερλός, ο Καργκασού και ο τρίτος ναύτης, ο Λεκέν, εξήτασαν τους κοιμώμενους.

—Νομίζω πως είνε πεθαμένοι, είπεν ο πρώτος.

Και εις αυτό συνεφώνησαν όλοι.

—Μ' από τι να πέθαναν;

—Σάν δηλητηριασμένοι φαινόνται. Ίδες, έχουν όλοι την ίδια στάσι και τον ίδιο μορφοσμό. Πέθαναν με τον ίδιο τρόπο όλοι.

—Και αυτό θα έγεινε πρό όλίγου, γιατί το καράβι δέν μπορεί να περπατούσε έτσι πολλή ώρα. Πρέπει να μαουβράσουμε γρήγορα... Ηού είνε ο καπετάνιος;

—Στην πρύμη, με τις κυρίες.

—Πάμε να ίδουμε και κεί.

Ο Πέτρος είχε διασχίση το κατάστρωμα, ακολουθούμενος από τας δύο του φίλας, οι όποιαι έφοβούντο να τον άφίσουν. Διερχόμενος πρό του μαγειρείου, έρριπεν ένα βλέμμα και είδε

μέσα τον μάγειρον με τους δύο του βοηθούς, κοιμώμενους εις στάσεις διαφόρους. Φωτιά δέν υπήρχεν αναμμένη διόλου.

—Παράξενο! πολύ παράξενο! είπαν εξακολουθούντες τον έρμον των, αρκετά δύσκολον εξ αιτίας της άνωμά-

«Ένας άνθρωπος πληγωμένος...» (Σελ. 245, στ. γ')

λου και όποτόμου κλίσεως του σκάφους. Φθάσαντες εις την πρύμνη, άνήλθον τας όκτώ βαθμίδας της γεφύρας, όπου δέν υπήρχε κανείς, ούτε καν ο πηδαλιούχος.

Είχαν δέση το πηδάλιον με σχοινία, δια να διατηρηθή ή ίδια διεύθυνσις επί τινα χρόνον.

Η θυρίς της αίθουσής ήτο άνοικτή. Έσκυφαν, είδαν, και το ίδιον έπιφώνημα εξήλθεν από τα χείλη των.

Ναύται άναίσθητοι, άκίνητοι, κατέκειντο συσσωρευμένοι εκεί-μέσα.

—Είνε νεκροί ή μεθυμένοι; έψιθύρισεν ή κυρία Ζολλιέ.

—Θά το μάθωμεν, είπεν ο Πέτρος.

—Κατέβητε μόνος σας, γιατί εγώ φοβούμαι... ούτε την Έλένη αφήνω...

—Όπως αγαπάτε, κυρία. Άλλά δια να σάς αφήσω, πρέπει να έλθη κανένας ναύτης να μείνη κοντά σας.

—Ναύτης; Παρών! άπεκρίθη ή φωνή του Καργκασού. Πολύ παράξενο πράγμα, καπετάνιο μου! όλοι εδώ-μέσα, ή σχεδόν όλοι, είνε νεκροί. Στην κουζίνα δέν μπήκαμε, όσους όμως είδαμε όπάνω, έχουν πεθάνη πιά, και από το ίδιο δηλητήριο.

—Ίδες εδώ! είπεν ο Πέτρος. Ο ναύτης έσκυψε.

—Ω, διάβολε! να και οι επίλοιποι της τσούρμας! Μα τι έφαγαν λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι;

—Τρέχα γύρωσε! είπεν ή φωνή του Κερλός.

Έφθασε με τον Λεκέν, φέρον τας ίδιαις παρατηρήσεις και εκπλήξεις.

—Κερλός, είπεν ο Πέτρος, μείνε

εδώ με τον Λεκέν να φυλάξετε τες κυρίες. Έγώ θα κατέω στη σάλα με τον Καργκασού.

—Μάλιστα, καπετάνιο μου!

Το «καπετάνιο μου» εις το στόμα των δέν είχε πλέον ούτε ήχος άσπιδήτης. Σοβαράτατα όλοι έθεώρουν τον Πέτρον άρχηγόν των.

—Προσέξτε, τας είπε, να μην έλθουν από εδώ οι μετανάσται! πητέ τους ότι ο πλοίαρχος εύχαρίστως τους παίρνει με το καράβι του, αλλά με τη συμφωνία να μείνουν στην πρώρα.

—Αυτό κρέλα είνε το σωστό! παρηγόρησεν ο Κερλός.

—Και θα γίνη! προσέθεσεν ο Λεκέν.

Ο Πέτρος κατήλθε με τον Καργκασού. Όταν έφθασαν εις το τέλος της κλίμακος, ήκουσεν βόγγους εξερχομέ-

νους από μίαν καμπίνα, ή όποία εύρίσκετο άριστερά των.

Άλλ' έμπρός των ήσαν σώματα, τα όποια έπραξε να διασκεύουν. Δέν έσταμάτησαν να τα εξετάσουν, βιαζόμενοι να τρέξουν προς την φωνή, ή όποία έφαινετο ζητούσα βοήθειαν.

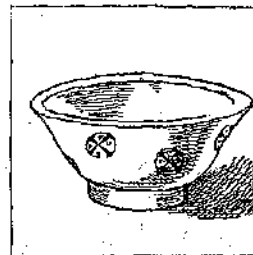
—Είνε ή καμπίνα του πλοίαρχου, έψιθύρισεν ο ναύτης εισερχόμενος· αυτός βόγγα.

Ο Πέτρος, ο όποιος τον είχεν ακολουθήση, επεθεώρησε με γοργά βλέμματα το έσωτερικόν του θαλαμίσκου.

Είχε μήκος τριών μέτρων και πλάτος δύο. Το βάθος κατέχετο από έν έπιπλον έν είδει τραπέζης με πολλά μεγάλα συρτάκια. Και από πάνω, εις τον τοίχον, ήσαν κρεμασμένοι χαρται, έξάντες και άλλα όργανα παντοειδή.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

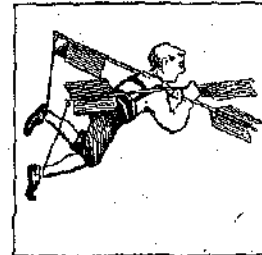
Δηλητηριασμένον φλυζάνι

Ο περιεργας αυτός κλάθος (φλυζάνι), εκομίσθη από την Κίνα και είνε πολύ παλαιός. Άλλοτε, πρόένοσ αιώνος, όσάκις ήθελαν εκεί να

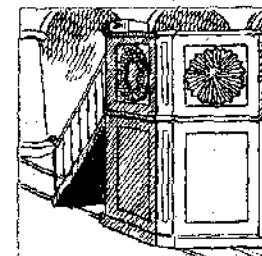
ξεπαστρέψουν κινένα, μεταχειρίζοντο ένα τέτοιο φλυζάνι. Το έσωτερικόν του δοχείου ήτο στρωμένο με δηλητηριώδες μίγμα, το όποιον όμοίως τελείως με βερνικι πορσελάνας. Άλλ' όμα έχοναν ύψρον ζεστόν—ταύτ παραδείγματος χάριν,—εις το δοχείον, το δηλητήριο ανέλυετο και άναμιγνύετο με το ποτόν, χωρίς νάλλοιώνη ούτε το χρώμά του, ούτε την γεύσιν του. Έτσι το έπινα κανείς άνώσατος κ' έπήγαγεν εις τέν άλλον κόσμον.

Πτητική μηχανή

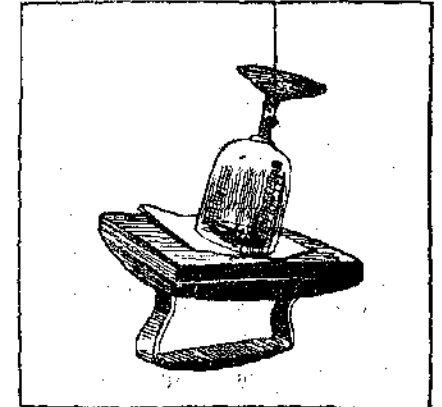
Η μηχανή αυτή, άπλουστάτη, έπενοήθη τώ 1768 υπό του Μπατνιέρου. Άπετελείετο, ως βλέπετε, από τέσσερα πτερά εκ μεταξωτού ύφασματος χονδρού (ταρτζ), συνηνωμένα δια δύο ζάβδων, οι όποιαι έσφιγγοντο επί των ώμων κ' ένινούντο δια των χειρών και των ποδών. Έννοείται όμως, ότι ή μηχανή αυτή ουδέποτε έλειτούργησε.

Περίεργος άμβων

Εις την Εκκλησίαν του Αγίου Ιακώβου, εις το Clouely της Αγγλίας, ύπάρχει ένας περίεργος άμβων, ο όποιος κινείται επί ράβδων όπως βαγόνι σιδηροδρόμου, και είνε αρει να μεταφέρεται και να τοποθετήται εις όποιονδήποτε μέρος της εκκλησίας, κατά τας άναγκας της ιεροπραξίας.

Ένα πείραμα

Ίδού νεόν πείραμα, άποδεικνύον την πίεσιν του άτμοσφαιρικού άερος. Παιρνετε ένα σίδηρον, βάξετε επάνω ένα κομμάτι από κκουτσάκκ αρκετά λεπτόν, όσον είνε περίπου το μέγεθος του σιδήρου. Έπάνω εις το κκουτσάκκ τοποθετείτε έν μικρόν δοχείον, ένα βρόδλωμα π. χ. από κουτί μετάλλινον, μέσα εις το όποιον

Η πληγή του πλοίαρχου.

Επί της κλίνης κατέκειτο ένας άνθρωπος· πληγωμένος, ο όποιος έπίαζε με τα δύο του χείρη επί του στήθους του αιματώμενα πανιά, δια των όποιων προφανώς είχε προσπαθήση να σταματήση την αιμορραγίαν.

Ένα ρεβόλβερ ήτο πεσμένον κάτω, πλησίον του.

Είχεν ώχρότητα πρόματος.

Άκίνητος, με τα μάτια κλειστά, δέν είδεν άλλο σημεϊον ζωής από τους βόγγους του.

—Μου φαίνεται, είπεν ο Καργκασού, πως θάγινε στάσις· θα θέλησαν να σκοτώσουν τον πλοίαρχον κ' αυτός υπερασπίσθηκε τη ζωή του. Τι συνέβη όμως κατόπιν; Μυστήριο!

(Έπεται συνέχεια)

βάξετε όλίγο βαμβάκι βρεγμένον με οίνοννευμα. Το κνάβετ και το σκεπάζετε με ένα ποτήρι, το όποιον πιέσετε δυνατά. Όταν ούτος ήφλόγη, βένετε το πόδι του ποτηριού με ένα σκάγον, από τον όποιον είνε αρει να τραχίσετε το όλον κρεμασμένον, όπως δείχνει ή εικών. Θα περάση, αρκετή ώρα έως νάποσπασθή το σίδηρον από το ποτήρι.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α') Έφθαρμένη Έπιγραφή

Έστλήθη υπό της Ρογοθίς

Σ . ΕΥ . . Β . . ΔΕ . Σ .

Ζητείται ή συμπλήρωσις της έπιγραφής ταύτης.

β') Παίγνιον

Έστλήθη υπό της Χρυσοσηγήμιας

ΣΧΥ	ΔΗ	ΜΠ	ΙΗΙ
ΜΑ	ΑΙ	ΝΕΙ	Α
ΔΙΣ	ΛΟΣ	ΟΣ	ΔΕΙ

Νά συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αυται ώστε νάποτελεσθούν: αρχαίος δραματικός, ρήτωρ Αθηναίος, τραγική βασιλισσα και ποιητής της Ελλάδος.

Άήλωσις: Αι λύσεις—όσονόποτε ζητημάτων του αύτου φύλλαδιου, — συνάδουνται υπό ένός μόνου δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσεις του 26ου φύλλου

α) Η κεφαλή του λιποθύτου σχηματίζεται μεταξύ της άριστεράς χειρός και του δεξιού ποδός του χωροφύλακος. β) Σπερχιές, Άραγθος, Πηγιαίος, Σελινούδος, Άσωπός, Κραθίς, Ίναχος. γ) Βάρβαρος, Βαρβάρη.

276. Αίνυγμα

Όργανον μουσικόν τὸ ἀρσενικόν μου
Καὶ μέρος τοῦ σπιτιοῦ τὸ θηλυκόν μου.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰθῆς τῶν Ἑλλιάδων

277. Γωνία

- + * * * * * = Νῆρος τῆς Ἑλλάδος.
- * + * * * * = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
- ** * * * * = Μέρος τῆς χειρὸς.
- ** * * * * = Γραφικὴ ὕλη.
- ** * * * * = Κάτοικος γῆσου.
- * + * * * * = Εἶδος ποιήματος.
- + * * * * * = Ἀρχαῖοι ἀεροπόροι.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Πελοποννήσου.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Ἰδέας

278. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Μέρος πλησίον θαλάσσης— Γωνή τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς—Πρόθεσις + (οἰκιακὸν σκεῦος— νῆρος τοῦ Αἰγαίου =) Ἀριθμητικὸν ἐπίρρημα + (Ἄντωνυμία— ἄντωνυμία =) Ἀγωνομαχία.

*Ἀθροίσμα ὑπολοίπων: Οὐρανία κατοικία.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου

279. Κρωτογραφικὸν

- 1 2 3 4 5 6 7 1 = Αὐτοκρατορία.
- 2 2 4 5 5 7 1 = Ἀρχαῖος θεός.
- 3 6 5 5 2 = Πόλις τῆς Μακεδονίας.
- 4 3 5 4 5 = Χρήσιμον ἐν πολέμῳ.
- 5 6 7 1 = Θῆριον.
- 6 1 1 6 2 = Ἀριθμός.
- 7 4 1 = Ἐξ ὅσων πάντα ζωή.

*Ἐστάλη ὑπὸ τὸ Μαγαρέων Φοῦλι

280. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Λαμβάνων τὸ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξῃς, πέντε Νῆσων τοῦ Αἰγαίου, σχηματίζει ἕκτην τοιαύτην.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Περσέως

281. Φωνηεντόλιπον.

αν - ον - χ - γρ - κν

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀττικοῦ Οὐρανοῦ

282. Γρίφος

Τὸν	δνος	Ε	Ε	Ε
κε		Ε	στ 1	Ε
			Ε	

*Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Ὀνειρεμένην Πατριδα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 21

200. Λαδύγα. (λα, δό, γα.)—201. Ὀρος-δρος.—202. Τὸ Λεξικόν.

- 203. Α (σάφεις.)
- ΙΝΑ (ΔΑΝΙΑ...)
- ΙΜΕΡΑ (ΠΑΡΕ ΜΙέ...)
- ΑΝΕΜΩΝΗ (ἸΝΩΜΕΝΑ...)
- ΑΡΩΜΑ (ΤΑ ΜΩΡΑ...)
- ΑΝΑ (ΑΝΑντας...)
- Η (Ἰσούν...)

204—208. Διὰ τοῦ Δ: δέρας, διά, Ὑδρα, ὄδος, δάνω.—209. Ἐστάλη (πῖλΕ ΣΤΑ-

ΘΗ...)—210. ΑΥΚΟΥΨΟΣ (Αἰψή, Ὑπερήφανος, Κακός, Ὀμοῖος, Ὑγρός, Ρέδιον, Γέρον, Ὀνειρόν, Στῆνός.)—211. Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμῶς ὅς τὰ πᾶν ὄρα.—212. Ζήσεις βίαν κράτιστον ἂν θυμοῦ κρατῆς. (Ζ' εἰς 1 βῆ - ὦν - πρᾶτ' εἰς τῶν - ἀνθη-μοῦ-Κράτη-ς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἦ λέξεις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων λέγτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λέγτὰ 6 μόνον μὲ παρὰ στοιχεῖα τὸ δικλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριλάσιον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγοτάτω τῶν 15 πληρόντων ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μὴ κεφαλαία ἢ παρὰ ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἀπλᾶ.—Αἱ μὴ συνοψουμένην ὑπὸ τοῦ ἀντικίτου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται.

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι! Μόνον φηρίζοντες ὑποψηφιότητα Νέας Ἑλλάδος δύνασθε νὰ τύχητε βραβεῖων ἐλλογέων.
Δευκοσύμαντος Αἰγιαλός. (1Β', 134)

ἩΡΩΣ ΤΟΥ 21 ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΔΑΙΔΑΛΟΣ

Ὑποψήφιος δημοψηφίσματος, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Παλαμῆδης». (1Β', 134)

Ἀνταλλάξω γραμματόσημα πανταχόθεν.—Θεμιστολῆς, Στεφανίδης, Σάμος (Βαθύ).

ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ Β' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ

ΔΟΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ ΕΝΔΟΣΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Παλαμῆδης». (1Β', 137)

Ψηφίσατε πάντες τὸ ὑπέροχον ψευδώνυμον: ΔΕΙΝΟΠΑΘΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ ΔΟΣΑΣΜΕΝΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ (1Β', 138)

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ Β' ΤΡΙΜΗΝΙΑΣ

Ἐξεδόθη: Τ' ΑΞΕΧΑΣΤΑ [Ἀναμνήσεις τοῦ πολέμου τοῦ 1897] ὑπὸ ΕΥΣΤΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ

Τιμάται δε. ἢ φρ. 2.

Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἀπευθεῖς πρὸς τὸν συγγραφεῖα: κ. Ἐδοτρίμιον Ἐδοστριάδην, Τράπεζα Ἀθηνῶν, Ἀθήνας.

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΤΛΟΥ [Φαίδωνος]

- ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ
- ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ
- ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ—ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ
- ΜΑΡΤΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, μυθιστόρημα
- Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ κτ' ἄλλα κεινουργία Διυγίμαται (1908—1911).

Πέντε κομμά, καλλιτεχνικὰ βιβλία. Ἐκαστον δε. ἢ φρ. 3.

Καὶ τὰ πέντε μαζί, δε. ἢ φρ. 13

Καὶ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «ΘΕΑΤΡΟΥ», μόνον δε. ἢ φρ. 10. Πᾶσα παραγγελία πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Ἐδριπιδίου, Ἀθήνας.

ἩΣΑΥΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 26ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 245)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἐοσφόρος ὁ Κρητικός, Τσάκης, Μαρία Βλαδιμήρη, Ἐλλῆ Ψη. Μήμιτα, Χρυσὸ Πουάνι, Κοντοβεβιδάκης, Εὐέλκις, Ἐλένη Κ. Μωραΐτου, Ἀλ. Κ. Μωραΐτης, Α. Κ. Μωραΐτης, Σπυριδὸς Πηλεμιστῆς, Δεσποτάρα Κερου, Ἰωάν. Ν. Πλατσῆς.

ΠΕΙΡΑΙῶΣ: Μιμόδα, Π. Γιαννοῦσης, Σ. Δ. Γεωργιάτης, Θ. Γ. Βαρελάς, Ι. Χ. Ἀρδελόπουλος.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Γ. Α. Χαλμαδόπουλος, ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Διον. Ι. Κλάδης; ΘΗΒΩΝ: Χρ. Γ. Παλιγγίης (26, 20). ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Ἰωάν. Α. Γούλας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἰωάν. Α. Καζιάνη. ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Γεωρ. Ι. Κατσούλης. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Βλ. Γ. Κοκοπούλης.

ΠΑΤΡΩΝ: Ἀλέκος Ι. Ἀτσαλάς, Ἰωάν. Στ. Βασιλείου, Γιαν. Β. Παπανικολαῦ, Κωνστ. Ι. Φωμακίδης, Ἀνεμόνη, Τοῦλα Παπαχρονιοπούλου.

ΣΥΡΟΥ: Ἀλοῦσιος Α. Δουάν, Σπ. Ι. Κολοκοῦρης.

ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Στ. Δ. Καρδάσης, Ἀλεξάνδρα Α. Καρδάσου, Ἀθ. Στ. Παπαριάνη. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γεωρ. Νικόλης, Μ. Γ. Κομνηνός, Ἀντ. Ν. Λεμπήσης, Νίκος Α. Κούτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΕΛΦΑΝΕΡΕΙΑΣ: Χρυσάλλης. ΠΡΑΚΑΒΕΙΟΥ: Β. Θ. Ολιγομήδης (25, 20). ΚΑΙΡΟΥ: Νικ. Σιαδός. ΠΟΡΤ-ΣΑΙ-Δ: Γεωρ. Μ. Φανής. ΡΟΣΤΟΒΙΟΥ: Ἀγ. Γ. Σεβαστόπουλος (25). ΣΑΜΟΥ: Θεμ. Στεφανίδης, Μον. Α. Καίτας, Κ. Ν. Γεωργιάδης. ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Πάχος Πετ. Π. Εμμανουήλ, Γιώργος Πετ. Π. Ἐμμανουήλ, Γεωρ. Α. Μαρλίντογλου (25, 26), Ἀποστ. Β. Παπαδόπουλος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδρόνων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτικὴν καὶ ἐληφθήσαν οἱ εἴς ἑξ ὁδὸ: ΧΡ. Γ. ΠΑΛΙΓΓΙΝΗΣ ἐν Θήβαις καὶ ΑΘ. ΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ ἐν Τυρνάβῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεργώθησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἑκαστος ἀπὸ τῆς Ἰουλίου. Οἱ ἀποστέλλαντες ἔδου δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, ὅθεν οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλεπτον ἀπὲρ δεκαλέπτου. Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 κάρὰ ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά, ὅπου διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 κάρὰ.

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

ἐνθυμηθῆτε, ὅτι τὸ διασκεδαστικώτερον, τὸ δροσιτικώτερον καὶ τὸ ὠφελιμώτερον ἀνάγνωσμα εἶνε: ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ Δεπτομερῆς Τιμοκατάλογος τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 26ον φυλλάδιον. Τῆς δὲ Βιβλιοθήκης εἰς τὰ φύλλα 4, 12, 16, 25, 27.